

Cap a una Reforma Estatutària en la Societat Mercantil Municipal "Benissa Impuls S.A"

Informe Jurídic de Recomanacions

I. Les raons de la iniciativa.

Després de dos anys com a Bufet d'Advocats assessor del Consell d'Administració en els què, fonamentalment i com no podia ser d'una altra manera, hem desenvolupat una tasca vigilant del compliment de la legislació vigent, hem pres ara una iniciativa amb la què, com a fruit de l'observació del desenvolupament de les sessions del Consell, així com a fruit de l'assessorament en altres camps com ara en Dret Laboral a l'equip de Direcció, pretenim obrir un debat i una reflexió al voltant de la companyia pública de Benissa amb motiu de canvis legislatius i evolucions en les formes de relació amb la Corporació Local.

Així, hem dividit el present Informe en dues parts ben diferenciades. D'una banda, un acostament als motius de fons que empenten la consideració de la Reforma, i d'altra, una primera aproximació als aspectes concrets que, si més no, i sota la nostra opinió professional, haurien de tractar-se'n al procés de Reforma.

És clar que la decisió de dur endavant la Reforma correspon en tot cas, al Consell d'Administració, però també és clar que té dret a estar correctament informat no només de la seua situació legal (statu quo actual), sinó que també té dret a estar informat de les seues possibilitats legals no desenvolupades. És doncs, amb aquesta doble llum, amb la cal llegir aquest Informe.

II. Els Motius de la Proposta de Reforma.

Des de l'aprovació dels primers Estatuts de la companyia pública nascuda per a la prestació mitjançant Gestió Directa del Servei Públic de Neteja i de Recollida de Residus Sòlids Urbans de la Corporació Local de Benissa, han transcorregut un bon grapat d'anys en els què la legislació, tant mercantil com administrativa que resulten d'aplicació a l'empresa, s'ha desenvolupat, modernitzat,

avançat i reformat i, amb tot i això, els Estatuts de "Benissa Impuls S.A" han romàs inalterables. Per expressar-ho d'una manera més clara: continuen estant pràcticament els mateixos tot i que l'ordenament jurídic que els empara ha avançat de manera significativa.

No es tracta de manifestar doncs -ni de lluny-, una situació d'il·legalitat (contra Llei) de l'actual redacció estatutària, ni tan sols d'al·legalitat (ni dins ni fora la Llei), sinó simplement d'una "infrautilització" de la finalitat última dels Estatuts de qualsevol companyia, ço és, la fixació i plasmació de les "regles del joc" de l'empresa, en especial, al sí de les relacions amb l'accionariat (Corporació Municipal).

Cal tindre en compte també que, de ser "Benissa Impuls S.A" una companyia amb capital 100% privat, aquesta situació no mereixeria fer cap reforma, sinó en tot cas, algun retoc, ja que la normativa estrictament mercantil no ha patit grans canvis meritoris de transmetre'ls a la dicció del Estatuts amb urgència, ans al contrari, podria dir-se que, en eixe cas, senzillament no caldria cap reformulació, sinó una lleugera adaptació en alguns punts menors. Però "Benissa Impuls S.A" és una companyia participada al cent per cent per l'Ajuntament de Sagunt, la qual cosa li dóna un enfocament radicalment diferent.

Així, la legislació administrativa que, d'una o altra manera, pot resultar i de fet, resulta d'aplicació a les anomenades Societats Mercantils Locals, ha evolucionat en els darrers 8 anys d'una manera especialment profunda que, sense produir-ne cap "revolució" legislativa, si que és cert que ha perfilat i detallat aspectes que abans de l'any 2000, eren només grans línies rectores.

Aquests avanços normatius de Dret Administratiu, venen traduït-se en noves dinàmiques en la intervenció dels càrrecs i funcions de la Corporació Local en les grans fites de la companyia pública (Pressuposts, Comptes Anuals, Composició i Funcionament del Consell d'Administració, etc.), la qual cosa pot provocar una aparent "col·lisió" amb la dicció estatutària interna i, per tant, conflictes, malentesos, o disfuncions entre els que -per normativa administrativa- tenen atribuïdes unes funcions que van des de l'Ajuntament cap a la Societat Mercantil Local, i els que -per normativa mercantil- les tenen atribuïdes des de la Societat Mercantil Local cap a l'accionariat i el mercat.

Els darrers anys "Benissa Impuls S.A", a més a més, ha evolucionat –des d'una perspectiva estrictament microeconòmica-, amb una esmentable excel·lència, augmentant i modernitzant les inversions, guanyant xifra de negoci, tecnificant la gestió i qualificant la mà d'obra, raó per la qual, una dicció estatutària que recollira i s'adaptara al medi normatiu administratiu públic i, alhora, al medi normatiu mercantil privat tot coordinant-los adequadament, assentaria a més a més, les bases per a un normal i correcte creixement i desenvolupament de la companyia pública en el marc de relacions endògenes, i per derivació, una fortalesa que li permetria competir al mercat en millors condicions, en tant dins d'ella, els processos són òptims.

III. Els Aspectes Bàsics de la Proposta de Reforma.

Els aspectes que a continuació esmentarem són, en tot cas, els mínims i fonamentals que hem considerant adient presentar d'acord amb la filosofia general d'aquest Informe. Amb tot, n'estem absolutament convençuts de que els Consellers podrien trobar-ne molts més en un procés reflexiu en matèria estatutària, però hem considerat que aquest no era el moment de fer una extensa relació de matèries, sinó de posar-ne una mostra representativa d'un procés de Reforma òptim i que, a més a més, combinen tant una lleugera anàlisi de la situació actual com una invitació a desenvolupar noves possibilitats, d'acord amb el que parlàvem en línies precedents.

a) En matèria d'Objecte Social.

Per Objecte Social s'entén l'activitat o el conjunt d'activitats que la societat es proposa desenvolupar i que apareixen descrites als estatuts socials. Per tant, l'objecte social pot comprendre una pluralitat d'activitats, fins i tot no relacionades entre si, sempre que s'esmenten expressament als estatuts (Resolució de la "Dirección General de Registros y Notariado" – DGRN- d'u de desembre de 1982 i de 21 maig de 1986).

En conseqüència l'objecte és un dels elements que caracteritza i individualitza la companyia i, és per eixe motiu pel que constitueix un requisit d'esment obligat als estatuts d'acord amb l'article 9-b) de la Llei de Societats Anònimes –LSA- (v. en aquest sentit: Resolució de la "Dirección General de Registros y Notariado" –DGRN- 16 octubre de 1964). Es tal la

importància de l'objecte social, que pot provocar la nul·litat de la societat en dos supòsits concrets (article 34-1, a) i b), LSA):

- a) Per resultar il·lícit o contrari a l'ordre públic.
- b) Per no expressar-se'n als estatuts.

Eixe element caracteritzador i individualitzador de l'objecte social pren major transcendència tractant-se d'una Societat Mercantil Local, i més en concret, una Societat Anònima Pública, ja que "allò que fa o que pot fer" transmet al conjunt del ciutadans de la localitat una determinada idea del model de gestió que desenvolupa la Corporació Local, alhora que, el mercat, la percep amb una major profunditat i solidesa que qualsevol empresa de capital privat.

Tot i que la redacció actual dels Estatuts recullen un ventall de possibles activitats prou extens, potser ha arribat l'hora de rellegir-les per si hi cal:

- ✓ una redacció amb terminologia més actual en matèria de residus sòlids urbans,
- ✓ així com esbrinar la projecció de l'empresa per a la propera dècada i obrir-ne de noves possibilitats.

b) En matèria de Consell d'Administració.

En allò que es refereix al Consell d'Administració, cal diferenciar:

1. Allò que fa a la Composició

2. Allò que fa a les Funcions

1. Allò que fa a la Composició

El primer que cal ressaltar en aquest Informe és la polèmica al voltant de l'aplicació de l'article 93 amb relació amb l'article 73 del Decret de 17 de juny de 1955, pel què s'aprova el Reglament de Serveis de les Corporacions Locals. Els dubtes sobre l'aplicabilitat de l'esmentada norma anterior a la Constitució Espanyola de 1978 no ha deixat de plovisquejar

sobre els juristes administrativistes des de fa 30 anys, ja que cap norma l'ha derogat expressament per la qual cosa, els dubtes han estat resolent-se un per un.

En allò que fa a l'aplicabilitat dels esmentats articles 93 i 73, el dubte ja està fora de tota incertesa en matèria de nombre de Consellers al concloure's la polèmica iniciada al 1999 amb la Resolució de la "Dirección General y del Notariado" de 6 d'octubre de l'esmentat any, en la què una companyia pública pertanyent a la Corporació Local de Móstoles ("Instituto Municipal del Suelo de Móstoles, S.A."), havia impugnat la negativa del Registrador Mercantil de Madrid nº IX, d'inscriure un article dels seus Estatuts Socials als què s'augmentava el nombre de Consellers per damunt del què es disposa al Reglament de 1955. La Corporació Local, impugnà tal negativa per entendre que la norma havia estat tàcitament derogada en aprovar-se la Constitució de 1978, i perquè el Registre actuava sense trellat al negar-se'n ara quan ho havia consentit a una inscripció d'altra societat pública local del mateix Ajuntament, vulnerant així el principi d'uniformitat de criteris. Amb tot i això, la DGRN resolgué de manera contundent la qüestió, no sols reafirmant la posició del Registre Mercantil IX de Madrid, sinó a més a més, enviant un clar missatge al conjunt de les Societats Mercantils Locals a un incís final que deia que: *"en tanto no se da oposición, debe estimarse que el régimen general de sociedades anónimas se halla complementado o modalizado por las exigencias que resultan de la normativa especial aplicable a la sociedad de que se trata"*. És a dir, que les Societats Mercantils Municipals serien una mena de **Societats "a més a més"**, ço és, societats a les què els resulta d'aplicació la normativa mercantil privada i, a més a més, la normativa administrativa pública, per la qual cosa han de redactar els seus Estatuts fent compatibles ambdues branques del món normatiu.

En aquest sentit, l'article 93.2 del Reglament de 1955 assenyalava que el nombre de Consellers a las Societats Públiques Locals, es determinarà per l'article 73, el qual prescriu que per a municipis amb població superior als 20.000 habitants, el nombre no podrà ser superior a nou (9), i als de població inferior a la dita xifra de 20.000, no podrà superar els cinc (5). La norma continua diguen que, a més a més, la meitat més un hauran de ser precis Regidors, reclutant-se la resta entre un sèrie de categories professionals establertes per a la composició de "Comissions Especials".

El ben cert és que l'esmentada Resolució de la DGRN no va entrar a parlar d'allò que es refereix a la condició dels Consellers, sinó en allò que es refereix al nombre, per la qual cosa, allò que cal entendre's plenament aplicable és si parlem de cinc, sis o set, i no si parlem de si han de ser Regidors o Enginyers.

Fins a ací, les normes i la posició del la DGRN, però una altra cosa és la seua aplicabilitat a la realitat diària de la resta de Registres Mercantils (més enllà del nº IX de Madrid, volem dir). L'experiència del Lletrat que subscriu aquest Informe denuncia que, cap dels Registres de la Comunitat Valenciana han denegat una inscripció a una Societat Mercantil Local per infringir l'article 93 i 73 del Reglament de 1955, o si ho han fet, no ha estat recorreguda davant la DGRN. Ara bé, que no s'haja estat denegant fins ara, no vol dir que no es puga fer en qualsevol moment, i a més, amb empar i cobertura pel pronunciament de la DGRN de 1999.

Benissa és una localitat amb població de dret inferior als 20.000 habitants, és a dir, que en principi, l'empresa pública local no compliria amb el Reglament de 1955. Certament aquesta circumstància no ha estat impediment per a practicar fins ara, les inscripcions dels nomenaments dels successius Consellers amb normalitat, però tornem a dir-ho: fins ara, i en qualsevol moment aquesta pràctica podria capgirar-se'n. Amb tot i això no hem d'oblidar que Benissa és Municipi Turístic de la Comunitat Valenciana (declarat pel Decret 72/2000), i que eixa circumstància de tindre una població inferior als 20.000 habitants, és només en part de l'any (8 mesos). Per tant, durant 4 mesos a l'any, aquesta població augmenta i supera de bon tros la xifra dels 20.000 habitants, per la qual cosa, entenem que té prou defensa el fet de superar el nombre de 5 Consellers, no recomanant a hores d'ara una reducció.

2. En allò que fa a les Funcions.

La qüestió més rellevant que es vol posar de manifest, és la que afecta als *rols* i al desenvolupament del càrrec de Conseller.

"Benissa Impuls S.A" és una Societat Mercantil Local, i com a tal, el seu Consell d'Administració es designa pel Plenari de l'Ajuntament (tot i que eixe Plenari rep el nom de "Junta General"). Per tant, i com han fet la gran

majoria de Corporacions Locals amb empresa pública municipal, ha vingut traslladant l'estructura política del Plenari de cada legislatura, a l'estructura del Consell d'Administració cada 4 anys.

No es tracta ara de valorar si aquesta pràctica és correcta o incorrecta, adient o no, sinó de subratllar les conseqüències que es generen d'aquest fet. Així, el Consell d'Administració fidel espill de la distribució del Plenari en Grups Polítics, esdevé un Plenari *a escala*, i per tant, pot fer-se servir com a plataforma per traslladar-hi polèmiques alienes a la marxa de la companyia. Afortunadament, aquest no ha estat el cas –a juí del Lletrat que subscriu- de "Benissa Impuls S.A", però açò, no lleva per a que no es prenguen les mesures per tal que no succeïska.

En aquest sentit, pren protagonisme la possibilitat de redactar un **Reglament de Règim Interior** –permès per la LSA i present a la pràctica de les companyies més significatives- que, dissenyat en les seues grans línies des dels Estatuts, establisquen les "regles del joc" del Consell d'Administració (règim de convocatòries, règim de delegacions, règim de deliberació i adopció d'acords, règim d'intervencions, etc.).

A hores d'ara insistim, tot i que no estem davant d'una situació que ho requerisca amb urgència, cal tindre present que establir regles on no n'hi han, pot donar i dóna, claredat, transparència i democratització davant la ciutadania, així com pot ajudar com a corrector d'alguns vicis -inconscients en la majoria dels supòsits- d'alguns Consellers que traslladen qüestions d'altres àrees municipals al sí de la companyia, convertint-se en una qüestió a debat aliena a l'empresa (com ara, quan el Conseller d'Afers o Serveis Socials trasllada, sens dubte amb la millor i més noble de les intencions, o informació o iniciatives en matèria de contractació laboral, però des d'una perspectiva que no pren en consideració la marxa de la companyia com a Conseller, sinó la realitat humana a la que tracta de donar solució com a Regidor.) Estem parlant doncs, del Règim de Deliberació del Consell d'Administració.

No oblidem tampoc, que l'establiment d'aquestes "regles del joc" com hem dit adés, no només aporten seguretat davant la ciutadania de Benissa, no només serveixen de corrector al Consell en funcions, sinó que, sobretot, assenten les bases per als Consellers futurs que, arribada l'hora d'accedir al

càrrec, rep una mena de "*Manual d'Instruccions*" que li ajuda a situar-se adient i ràpidament a la seua nova tasca.

L'aclariment del Règim d'Incompatibilitats i Incapacitats tampoc hauria de fugir d'un tractament tant per via estatutària com per via reglamentària. Així, cal tindre present que els Consellers estan subjectes a un règim d'incompatibilitats i incapacitats que beu de dos fonts: el Dret Mercantil i el Dret Administratiu. Així, hem de tindre en compte:

- ✓ d'una banda, els coneguts articles 124, i 132 de la Llei de Societats Anònimes,
- ✓ i d'altra l'establert pel Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals (Reial Decret 2568/1986, que remet al articles 168 de la Llei Orgànica 5/1985 de Règim Electoral General,).

La qüestió és –a la pràctica-, molt més important del que puga semblar, ja que els episodis que tècnicament infringeixen la Llei, apareixen amb molta més freqüència del que es pensen la majoria dels Consellers de qualsevol Societat Mercantil Local. A la sessió del Consell d'Administració de "Benissa Impuls S.A" de 30 de juliol de 2008, per exemple, es va fregar –o si més no, es va acostar molt a- una situació d'incompatibilitat quan un Conseller, Advocat en actiu, va rebre com a tal al seu Despatx Professional a un treballador de la companyia que li va exposar la seua problemàtica personal, que consistia ni més ni menys que en una desagradable situació d'enfrontament amb els interessos de la companyia (enviament de comunicacions per Burofax, possibles conseqüències derivades en perjudi de l'empresa amb la Seguretat Social, possible acomiadament procedent, etc.). Dita acció, amb una aplicació rígida de la normativa, podria haver vulnerat tant la normativa mercantil (article 132.2 de la LSA), com la normativa administrativa (article 168 de la LO 5/1985 de REG per remissió del RD 2568/1986).

No hem de deixar de banda una altra qüestió que tot i que, sembla en principi de menor entitat, pot convertir-se en un niu de problemes en ambients enrarits o alterats per circumstàncies estrictament de política municipal com ara dimissions de partits polítics sense deixar l'escó municipal

(conegut com "tránsfuga"), enfrontament entre dos línies d'opinió i acció dins un mateixa formació política, etc. Estem parlant del Règim de Delegació de Vot. I açò, perquè en els defectes que envolten la delegació del vot en el Consell d'Administració, pot trobar-se'n un munt de casos coneguts públicament que han acabat als Tribunals. A les sessions del Consell d'Administració de "Benissa Impuls S.A", tot i que es respectada i tinguda en compte, no ho és prou, i la delegació de vot pot millorar de bon tros en forma i contingut. Així, és freqüent que algun Conseller abandone la sessió abans de la seua fi per motius importants i se n'oblidi de comunicar al Secretari la Delegació del Vot identificant el Conseller sobre el qui la fa, i el sentit del vot (a favor, en contra o abstenció). La qüestió no és debades, ja que pot passar que un Conseller que haja d'abandonar la sessió o que no puga acudir-hi, pertanyent a una formació política amb un únic representant, haja de disposar la seua Delegació en altre Conseller que pertany a una altra formació política amb la què, fins i tot, pot estar clarament enfrontada en les seues posicions.

c) En matèria de Pressupostària, Comptable, Financera, de Control d'Eficàcia i de Contractació.

Les Societats Mercantils Municipals o Locals, solen caure en un error important en matèria pressupostària, comptable, financera, de control d'eficàcia i de contractació. Així, resulten abundants els casos en els què aquestes Societats fan una aplicació estricta -però sobretot, i **exclusiva**- del Dret Mercantil Privat, produint-se la lògica col·lisió amb la Intervenció Municipal, quan aquesta tracta d'aplicar la legislació administrativa. Amb tot, aquesta col·lisió hem de dir, ha estat menys freqüent del que es puga pensar les darreres dècades, ja que els Interventors i Secretaris Municipals solien deixar les Societats Mercantils Municipals a l'imperi del Dret Privat.

En el cas de "Benissa Impuls S.A", el paper del Secretariat de la Corporació s'ha vist prou delimitat i definit des de que es va produir el nomenament del càrrec de Secretari del Conseller en persona distinta del Secretari de la Corporació (mantenint aquest últim la Secretaria de la Junta General), la qual cosa s'ha revelat com a una decisió encertada i s'ha traduït en una agilitat en el funcionament de l'òrgan d'administració de la

companyia. Aquesta dualitat en els Secretariats (Consell/Junta) en persones distintes, s'acosta més a un model de gestió professional per via del Consell, alhora que, l'Ajuntament continua present i exercint un fort control en les grans qüestions mitjançant la Junta General, que és, no ho oblidem, l'òrgan sobirà per excel·lència.

No passa el mateix amb l'àrea d'Intervenció, i és que, en els darrers mesos hem vist a Benissa com la Intervenció Municipal mostrava els primers símptomes del què ja comença a ser habitual a moltes Societats Mercantils Locals en els darrers dos o tres anys. I és que, a l'àmbit del Dret Administratiu, arran la publicació del Text Refós de 2004 de la Llei d'Hisendes Locals, així com les modificacions de de Llei de Bases de Règim Local, la normativa de Contractació Pública, i del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals, dutes a terme en el període 2003-2006, ha sorgit un nou *rol* de la Intervenció que ha vist, en les Societats Mercantil Municipals, un àmbit de la seua competència que estava incomprendiblement *aparcats al món del Dret Privat*.

Una de les claus es troba, entre d'altres, a l'Article 85.ter de la Llei de Bases de Règim Local que disposa que:

"Las Sociedades Mercantiles Locales se registrarán íntegramente (...) por el ordenamiento jurídico privado, salvo las materias en que les sea de aplicación la normativa presupuestaria, contable, de control financiero, de control de eficacia y contratación (...)".

Eixa *normativa* a la què es referix l'Article 85.ter, és fonamentalment, i pel que ens interessa a hores d'ara- la del Real Decreto 2/2004 de 5 de març d'Hisendes Locals i la 30/2007 de Contractes del Sector Públic, que donen una paper potent a la Intervenció Municipal en les Societats Mercantils Locals en matèria pressupostària, comptable, i de control d'eficàcia així com en allò que fa a la contractació. Tot i que certament a "Benissa Impuls S.A" tant la qüestió pressupostària, com la de contractació s'ha fet fins ara amb una aplicació estricta de la normativa administrativa i de manera exquisida, també és cert que alguns processos en matèria de control d'eficàcia -en el sentit de la Llei d'Hisendes Locals- podrien donar una passa endavant instituint mecanismes que l'optimitzen.

Els Estatuts de "Benissa Impuls S.A" han d'adaptar-se doncs, en la seua redacció a eixe escenari, fent compatibles l'aplicació correcta d'ambdues normatives i *visualitzant* el què i el cóm.

d) En matèria de Política de Contractació de Personal.

Les Societats Mercantils Municipals o Locals, són entitats sotmeses a una delicada pressió "social" -en el sentit de cívica- que es troba molt per damunt del que puga *patir* una empresa privada. I és que, la municipalitat de la companyia sol entendre's malament des de la ciutadania i -desgraciadament també- pels càrrecs polítics municipals.

Així, és freqüent que alguns ciutadans vegem en l'empresa pública del municipi una *empresa de contractació i col·locació de l'Ajuntament* plena de irregularitats en les què s'entra a formar part de la plantilla per mecanismes més propis del Dret Privat (recomanacions, vincles familiars, etc.) que no Públic. Els responsables polítics tampoc han contribuït a llevar de damunt d'aquestes Societats eixa *llegenda negra*, ja que a sovint s'utilitza en el debat plenari el règim de contractació de personal de l'empresa com a ferramenta d'atac polític.

Afortunadament, des de la normativa laboral i administrativa la qüestió és ben clara, i afortunadament també, des de la seua aplicació per "Benissa Impuls S.A" com s'ha dit adés, s'ha dut una trajectòria exquisida en els darrers anys. Així i tot, la plasmació estatutària d'eixa adequada política actual, ajudaria a visualitzar-la tant per la ciutadania com pels responsables polítics actuals, i en especial, els futurs. Aquesta última qüestió (els que han de vindre) és més important i profunda del que es poguera pensar, ja que el que es tracta d'aconseguir és que, d'una banda, la ciutadania dispose d'un element públic de referència que tanque debats estèriis, i d'altra banda, per part de l'àmbit polític, el nou Conseller es trobe que amb una lleugera lectura dels Estatuts, a banda de formar-se'n, es trobarà també informat amb caràcter preventiu, de quines són les "regles del joc" en la seua nova tasca de representació i gestió.

e) En matèria de Direcció.

Les Societats Mercantils Municipals o Locals, a diferència de les Mercantils Privades, sí disposen de normes que facen esment a la figura de la "Gerència" de la companyia. De fet, aquestes Societats Mercantils Locals pivoten en gran mesura en aquesta figura en tant que els seus Consellers no tenen una dedicació exclusiva a l'empresa i la seua tasca es limita fonamentalment en el control. Eixa dualitat entre Administració i Representació desenvolupada pel Consell, front a la Gestió pura de la Gerència, pot constituir bé una fortalesa, bé una feblesa, segons perfilen adequadament o no els límits de cadascú. I és ací on els Estatuts poden esdevenir doncs, bàsics.

Per altra banda, delimitar és també, estructurar, ja que amb el repartiment d'obligacions també es reparteix grau de responsabilitat, i açò es reflecteix com no pot ser d'una altra manera en la gestió diària. L'empresa s'estructura doncs, al voltant de diferents nivells de competències i, per tant, de responsabilitats, guanyant agilitat en la cadena de decisions i en l'operativa del servei que presta la companyia als ciutadans.

Tot i que aquesta no és -estrictament- una qüestió de normativa i legalitat, el ben cert és que açò no lleva per a que es puga considerar que cal reflexionar al voltant del model actual per a finalment, bé deixar-ho com està o bé optar desenvolupar més possibilitats.

* * *

Informe Jurídic de Recomanacions que es sotmet a qualsevol altre millor fonamentat en Dret i que es suscriu pel Lletrat sotasignant a València, el 2 d'abril de 2009

Mario Tomás Valero
Anru... Tomás
Advocat.^s